

anvendt. I praksis rejses der alene tiltale efter bestemmelserne i politivedtægten, men disse regler vil normalt ikke kunne anvendes over for reklamering i blade m.v.

Efter Justitsministeriets opfattelse kan det ikke udelukkes, at der fortsat vil være behov for et strafferetligt værn mod groft anstødelig reklamering med salg af seksuelle ydelser. På denne baggrund finder Justitsministeriet, at bestemmelsen i straffelovens § 233 bør opretholdes.

2.1.4. I forbindelse med en afkriminalisering af prostitution bør også bestemmelserne i straffelovens § 229, stk. 3-5, om »passivt« alfonseri ophæves. Hvis prostitution ikke længere er forbundet med et (indirekte) strafansvar, bør det efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke være strafbart at leve sammen med eller at lade sig underholde af en prostitueret, medmindre der er tale om udnyttelse af den prostituerede.

Behovet for at straffe retter sig mod den egentlige bagmandsvirksomhed, som er omfattet dels af straffelovens § 228 om bl.a. rufferi, dels af § 229, stk. 1 og 2, om de »aktive« alfonser, dvs. personer, som enten udnytter en andens erhverv som prostitueret, eller som for vindings skyld eller oftere gentaget optræder som mellemmand.

Justitsministeriets Kriminalforsorgsudvalg og Straffelovrådet har tidligere overvejet spørgsmålet om at ophæve straffelovens § 229, stk. 3-5, jf. betænkning nr. 678/1973, side 35-36 og 39-41, og betænkning nr. 1099/1987, side 178-179. I både Kriminalforsorgsudvalget og Straffelovrådet var der delte meninger om spørgsmålet. 5 af Straffelovrådets 7 medlemmer anbefalede at ophæve bestemmelserne.

Argumenterne imod at ophæve bestemmelserne var navnlig, at der i praksis er glidende overgange mellem »aktive« og »passive« alfonser, og at det i konkrete sager kan være meget vanskeligt at føre bevis for, hvor intensivt alfonsen påvirker kvindens valg af erhverv. Hvis det kriminaliserede område indsnævres, vil man derfor risikere, at mænd, der udøver en intensiv pression, som blot ikke kan bevises, går fri for straf.

Det er imidlertid et væsentligt princip, at straffebestemmelser bør udformes så præcist og så snævert som muligt. Efter Justitsministeriets opfattelse er den alfonserivirksomhed, som bør kunne straffes også efter en afkriminalisering af prostitution, dækket af gerningsbeskrivelsen i straffelovens § 229, stk. 1 og 2. Der bør ikke opretholdes en kriminalisering af et bredere område alene for at sikre, at man kan straffe nogle personer, hvis adfærd formodes reelt at falde ind under beskrivelsen i § 229, stk. 1, men hvor dette ikke kan bevises.

2.2. Kriminalisering af kunder til prostituerede under 18 år

2.2.1. Det er ikke i dansk ret særskilt kriminaliseret at være kunde hos en prostitueret, men den generelle seksuelle »lavalder« på 15 år, jf. straffelovens § 222, gælder, uanset om barnet er prostitueret. Prostituerede er naturligvis også beskyttet af andre af straffelovens bestemmelser, herunder om vold, voldtægt og ulovlig tvang m.v.

2.2.2. Der er i de seneste år her i landet taget en række initiativer med henblik på at bekæmpe forskellige former for seksuel udnyttelse af børn.

Blandt initiativerne kan nævnes, at det ved lov nr. 1100 af 21. december 1994 om ændring af straffeloven m.v. blev gjort strafbart at besidde børnepornografiske fotografier, film og lignende. Lovændringen, der trådte i kraft den 1. marts 1995, har til formål at øge beskyttelsen mod misbrug i forbindelse med produktion af børnepornografi.

Ved lov nr. 274 af 15. april 1997 om ændring af bl.a. straffeloven er der åbnet mulighed for en forsøgsordning med behandling af seksualforbrydere. Behandlingen skal efter forsøgsordningen kunne træde i stedet for straf. Der skal endvidere tilbydes behandling til seksualforbrydere under afsoningen af frihedsstraf. Ved lovændringen er der desuden åbnet mulighed for, at der i lidt videre omfang end hidtil kan idømmes forvaring (tidsbestemt straf) for de grovste seksualforbrydelser.

Også internationalt er der opmærksomhed om problemerne med seksuel udnyttelse af børn og behovet for samarbejde mellem landene.

Nordisk Råd vedtog i 1996 en rekommendation om bekæmpelse af seksuel misbrug af børn.

De nordiske lande har udstationeret såkaldte forbindelsesofficerer i de baltiske lande. Sverige har forbindelsesofficerer i henholdsvis Letland og Estland, og der er en dansk forbindelsesofficer i Litauen. De pågældende repræsenterer hele Norden og fungerer som forbindelsesled til de stedlige politimyndigheder.

I efteråret 1997 nedsatte Østersørådet en arbejdsgruppe, som skulle undersøge og vurdere omfanget af seksuel udnyttelse af børn i Østersøregionen. Arbejdsgruppens rapport fra marts 1998 om seksuel udnyttelse af børn i Østersøregionen indeholder en række anbefalinger.

Som opfølgning på en verdenskonference om emnet i Stockholm i 1996 har EU-landene taget forskellige initiativer på området.

I efteråret 1996 vedtog Rådet to fælles aktioner herom. Den ene aktion drejer sig om et tilskyndelses- og udvekslingsprogram for personer, som i medlemslan-